

tota esta gent que resulta que són experts internacionals en aprenentatge de llengües, sociolingüística, lingüística adquisicional i psicolingüística de diferents universitats.

Li ho llig en castellà, per si de cas així ho entén millor o per si vosté vol sentir-ho millor, que diu que «con motivo del debate social que se ha producido en Valencia en relación a las propuestas de la *conselleria d'educació* de la Generalitat Valenciana sobre la enseñanza plurilingüe, los signatarios de este manifiesto, profesores e investigadores de diversas universidades de ámbito internacional, expertos en didáctica de la lengua, ciencias del lenguaje, sociolingüística, lingüística adquisicional, psicolingüística, queremos manifestar nuestro apoyo».

I resulta que no només de les universitats valencianes, sinó d'universitats de França, de Suïssa, del Canadà, de Bèlgica, d'altres llocs d'Espanya. Ho dic per si no en té prou, de criteris acadèmics. És l'acadèmia. Vostés són els que anaven contra l'aprenentatge efectiu del valencià, del castellà i de l'anglès, perquè no el van aconseguir mai.

I no només això, sinó que vosté critica els nostres criteris, que són els criteris acadèmics. De fet, el coordinador d'eixe informe acadèmic és una persona que li diuen Vicent Pascual, del qual m'agradaria llegir-li una cosa que hi havia en un dels seus articles, un llibre que es va publicar, que es diu ni més ni menys que *El tractament de les llengües en un model educatiu plurilingüe per al sistema valencià*.

I en el seu pròleg diu: «Les seues pàgines –del llibre del senyor coordinador del nostre criteri– explicaran de manera rigorosa, fonamentada i científica quin és el tractament que en el sistema educatiu valencià han de rebre les llengües per fer del plurilingüisme una realitat i no una quimera».

Eixe pròleg és del senyor Font de Mora, quan era conseller d'educació, (*aplaudiments*) avalant els nostres criteris, eixos que vosté només fa que posar-los totalment en contra i anar contra el criteri acadèmic, que és el nostre, i que curiosament estava avalat també per un conseller del seu partit.

Senyora Gascó, jo crec en dos sessions deuria haver tingut prou. Si no en té prou, tornarem a per més. Però jo crec també que vosté deuria tindre clar que, mentre nosaltres estem en això i tenim criteris acadèmics, ací seguixen apareixent coses que feen vostés quan governaven i estaven treballant en Ciegsa; per exemple, alguna persona com vosté. (*Applaudiments*)

Gràcies.

El senyor president:

Gràcies, conseller.

La següent pregunta, també al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, la formula la il·lustre diputada Rosa María Menor en nom del Grup Parlamentari Ciudadanos.

Senyoria, té vosté la paraula.

La senyora Menor Lucas:

Gracias, señor presidente.

Buenas tardes, señorías.

Según el colegio de dietistas y nutricionistas de la comunidad, uno de cada tres menores de 2 a 17 años sufre obesidad en nuestra comunidad. Por lo que la Comunidad Valenciana se sitúa en la tercera posición de las autonomías con mayor número de niños obesos.

Señor Marzá, ¿considera que los menús que se sirven en los centros escolares se adaptan al contenido de la guía en base a una alimentación y nutrición saludable?

Y, ¿qué acciones va a emprender la *conselleria* de educación para controlar la calidad de los menús de nuestros menores?

Gracias, señor presidente. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà l'honorable conseller.

Quan vosté vullga...

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyora diputada.

Com és la primera vegada que tenim ocasió de poder mantindre un debat li agraiisc que ho faja en to constructiu i, si és així, així tindrà la meua resposta i espere que així siga totes les vegades que puguem interlocutar.

Mire, efectivament, la salut i evidentment els menjadors escolars són una qüestió importantíssima. I per això nosaltres, quan vam arribar, vam mantindre dos qüestions a l'hora de treballar en els menjadors escolars.

Per un costat, anar a allò urgent, allò que era necessari, i és que hi havia molts xiquets i xiquetes que no es podien quedar al menjador perquè no se'l podien pagar. I per ahí vam començar amb eixa mesura d'urgència d'augmentar el nombre de beques de menjador per tal d'arribar a tota la població escolar i, per tant, que no hi haguera ningun xiquet i xiqueta que es quedara sense un menjar almenys en l'etapa escolar.

I ahí precisament per això hem augmentat un 56 % els pressupostos destinats a les beques de menjador i això fa que ara mateix tinguem 139.000 xiquets i xiquetes –són quasi 50.000 més que quan vam arribar al govern– que tenen una beca menjador, que tenen una ajuda per a poder quedar-se en el menjador.

Però evidentment no és només la quantitat. No és només que es queden molts xiquets i xiquetes –tants com si siga

possible, perquè volem que tinguen una bona salut i una bona nutrició-, sinó també que hem de treballar en allò important.

De fet, d'allò urgent anem a allò important, que és com es menja, quins són els valors nutricionals i, també, quins valors s'ensenyen al menjador escolar.

Precisament per això, efectivament vam elaborar la guia. Una guia en col·laboració amb la conselleria de sanitat per tal que les comunitats educatives tingueren en compte eixa guia de bons hàbits pel que fa als menús escolars per a adaptar-los i per a poder fer que els nostres xiquets i xiquetes estiguen i convertir els menjadors escolars en espais d'aprenentatge i d'hàbits de vida saludable.

A més a més, els hem acompanyat d'unes fitxes de seguiment per a poder fer el que hem demanava: assegurar que el menjador escolar cada dia vaja millor i els hàbits nutricionals dels nostres xiquets i xiquetes milloren també.

Eixes fitxes les hem elaborat també conjuntament amb sanitat i, a més a més, també la conselleria de sanitat i salut pública està fent la inspecció, evidentment, dels valors nutricionals dels menús i, també, de quin és el funcionament dels menjadors escolars per tal de garantir que no només donem més diners que mai, sinó que cada vegada tinguen unes millors condicions.

Per tant, hem treballat en la urgència i en la importància, que hi hagen més xiquets i xiquetes i també que allò que es fa en el menjador escolar cada dia siga millor.

N'hi han marges de millora? Clar que sí, molts. I estic segur que en la segona part de la intervenció me'n dirà algun, li l'arreglaré i continuarem treballant.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Continuarà formulant la pregunta la il·lustre diputada Rosa María Menor.

La senyora Menor Lucas:

Mire, señor Marzà, la obesidad infantil es pandemia en la Comunidad Valenciana. Siendo este el punto más importante de nuestro argumento, la causa fundamental es la alimentación que reciben nuestros menores en los centros escolares.

En la alimentación de nuestros menores se encuentran alimentos que se consumen con demasiada frecuencia, como son las bebidas azucaradas, la bollería, los dulces, etcétera.

Los alimentos ultraprocesados siguen copando la oferta de las máquinas vending, incumpliendo la Generalitat su propio decreto de alimentación saludable tras un año en vigor.

Dentro de la gran mayoría de los colegios, los niños consumen carne, pescado... Sí, claro, pero estos son fritos, rebozados, precocinados y procesados.

Las verduras frescas y las legumbres son alimentos que se encuentran muy poco representados en los menús escolares. Sin olvidarnos de las frutas, que tienen que ser un elemento clave en todas las comidas y que deberían tomarla a diario.

¿Sabe usted, señor Marzà, que en el artículo 11.1 de la Orden 53/2012 de su conselleria, que no está modificado en la orden del 2016, dice en su primer punto que «el alumno tiene derecho a recibir una dieta equilibrada y saludable»?

Los propios nutricionistas dicen que cinco de cada siete adolescentes con sobrepeso en esta edad mantendrán el mismo estado de adultos, con lo que la Comunidad Valenciana cuenta con un 40 % de la población con sobrepeso y con un 20 % con obesidad. Por lo tanto, se trata de una situación cuanto menos, señor Marzà, alarmante.

Desde Ciudadanos abogamos por la promoción de la educación física y el deporte en los centros escolares, pero es vital además; la formación en alimentación saludable. Dos conceptos que no pueden ir separados.

La consellera de sanidad ya lo sentenció: «Necesitamos cambiar los hábitos en el colegio para que nuestros niños no acaben en un centro de salud». ¿A qué esperan, señor Marzà, para empezar a cambiarlos?

Señorías, lo que los propios dietistas y nutricionistas denuncian es que en las licitaciones para la prestación del servicio a los centros escolares se plasman las recomendaciones de la guía de comedores, pero, por desgracia, esta guía no es una obligación y, al final, la calidad de la comida no es lo óptima que debería ser.

En la Comunidad Valenciana el 40 % de los alumnos se quedan a comer en los 1.367 comedores escolares que hay. Lo que implica, señor Marzà, una gran responsabilidad a la hora de escoger quien se encargará de dar el servicio de comedor de una manera equilibrada a estos niños.

Y concluyo, señor Marzà. Es fundamental que la Administración educativa y sanitaria estén pendientes de qué tipo de alimentación se da a nuestros menores en los centros escolares. ¿Cuándo se van a poner a trabajar en esto?

Gracias, señor presidente. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyora diputada.

Ja estem treballant. I no només estem treballant de forma continuada en els menús escolars, també ho estem fent amb l'activitat física.

De fet, som el territori que més activitat física fa en els centres educatius. Hem inclòs una hora més d'activitat física en moltíssims centres. De fet, tenim un programa específic, que es diu «Esport a l'escola +1», que és una hora més a banda de tot l'esport que ja estem fent amb les diferents federacions esportives i que, a més a més, estan venint d'altres territoris per a intentar fer-ho ells també i, efectivament, mitigar l'obesitat infantil.

Però no només això, hem multiplicat per quatre els centres promotors de l'activitat física i d'esport, per quatre, i hem multiplicat per tres els fons que els estem destinant.

I, a més a més, s'estan revisant els menús escolars. Hem revisat vora un terç dels menús escolars. Ho ha fet la conselleria de sanitat en un dels estudis que s'ha realitzat i, efectivament, hi ha marges de millora, però sí que dir-li que les quatre racions de fruita fresca que a la setmana són, com a mínim, necessàries fer, ho fan la immensa majoria dels centres educatius, molts ne fan cinc; la immensa majoria ne fan més de quatre i, a més a més, també la ració de llegums i altres qüestions.

Sí que dir-li que estem treballant en altres línies. Per exemple, que tots els centres educatius que estem construint i aquells que estem reformant incorporen la cuina en el centre, perquè pugua tindre també un millor tractament nutricional i puguen ser atesos de forma directa i no que vinguen amb preuinats des de fora.

També havia de dir que estem treballant amb un programa amb la Unió de L'auradors també per a portar fruita fresca i fruita de proximitat.

I, a més a més, estem promovent també un altre programa, que es diu Ecoescoles, en el qual participen també desenes de centres educatius, on els xiquets i xiquetes no només mengen de forma saludable, sinó que ells mateixos utilitzen i aprenen a fer horts escolars, a treballar amb ells perquè tot allò que mengen siga de proximitat i, per tant, millorem també la consciència de la proximitat i, evidentment, millorar també la nostra petjada ecològica pel que fa al menjar.

Per tant, estem treballant de forma intensa. Anem a seguir treballant en això i, evidentment, arreplegue les seues propostes i sí que li dic una cosa: l'Acord del Botànic porta un punt, que és augmentar els fons precisament per als menjars i les begudes ensucrades per a destinar-lo a acabar amb l'obesitat infantil.

Espere que el seu grup ho recolze quan ho porte este Consell endavant.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

La següent pregunta, que formula la il·lustre diputada Patricia García Guasp, en nom del Grup Parlamentari Ciudadanos, al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport.

Senyoria, quan vosté vullga, té la paraula.

La senyora García Guasp:

Gracias, señor presidente.

Honorable, *conseller* Marzà.

Señorías.

En esta primera intervención en esta cámara es un honor para mí poder representar a Ciudadanos y defender su modelo educativo.

Señor *conseller*, las medidas que ha adoptado el Botànic hasta ahora respecto a la educación concertada se pueden resumir en: eliminación de unidades y mengua de recursos frente a la educación pública.

Así que le pregunto: ¿Piensa seguir en esta legislatura con su cruzada contra la libertad educativa? Y, en concreto, ¿piensa seguir asfixiando a los colegios concertados?

La Constitución dicta en su artículo 14 que todos somos iguales ante la ley. Pero usted discrimina a los más débiles, a los niños, en función de si van a un colegio público o concertado.

Señor Marzà, quin problema té vosté amb l'escola concertada? Invertix menys diners per alumne, menys diners en personal, menys diners en hores lectives en secundària. Invertix sols el 5 % en foment de la innovació i la investigació, cap en sexennis per als docents, cap en extraescolars, cap en educació infantil de dos anys; fins ara, cap en auxiliars de conversa en anglés –i podria seguir, senyor Marzà–, i els resultats acadèmics, els mateixos.

Señor Marzà, quin interès té en dividir-mos? Pense que es pot tractar del *divide y vencerás*. Però, a qui vol vencer, senyor conseller? Són professors, són famílies, són xiquets. No som una amenaça.

Per què sols l'1,3 % del professorat de la concertada, quan representa el 35 % dels valencians, ha pogut optar a formació en l'estranger? Són els professors l'amenaça per a batre?

Per què van enfrontar els estudiants amb pràctiques universitàries en funció de si estudiaven en la pública o en la privada? Eren els estudiants l'amenaça?

Per què la docència impartida a la concertada puntua molt menys per a una oposició si fan la mateixa feina?

Recorde amb molta enyorança els temps en què profes de la pública i la concertada vivíem en els cursos del Cefire., intercanviàvem els problemes i compartíem les solucions. Per què ara no, senyor Marzà?

Parlem de cicles formatius i FP dual. Se vos plena la boca de dir que és el futur. Pot ser que com és el futur no han fet res en la passada legislatura perquè hui haguera sigut el present.

I mentres els vostres discursos s'emplen de paraules, falten aules, senyor Marzà. Falten aules de formació professional.

Parlem dels orientadors de primària. Regularitzeu i milloreu la situació dels orientadors de primària de les escoles